

Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou

Așezată la poalele colinei de unde vechea Cetate de Scaun a Sucevei străjuiește orașul Suceava, Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou, liant între istorie și prezent, este un așezământ monahal de mare importanță istorică, culturală și duhovnicească.

Biserica mănăstirii, având hramul "Sfântul Mare Mucenic Gheorghe - Purtătorul de biruință", a fost începută în 1514 de către Bogdan al III-lea cel Orb (1505-1517), fiul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare, și terminată în anul 1522 de Ștefăniță Vodă (1517-1527), fiul lui Bogdan al III-lea.

Arhitectura bisericii respectă cu mici deosebiri forma și stilul bisericii ctitorită de Ștefan cel Mare la Mănăstirea Neamț. Biserica are pridvor, pronaos, naos și altar. Înainte de a intra în biserica voievodală, se trece printr-un pridvoraș construit prin osârdia mitropolitului Veniamin Costachi în anul 1837.

Biserica a fost pictată în stil bizantin, în interior și exterior, în anul 1534, în timpul domniei Voievodului Petru Rareș. Din fresca exterioară se mai păstrează în partea de sud scenele: *Acatistul Maicii Domnului*, *Parabola Fiului Risipitor* (4 scene), urme din *Arborele lui Iesei*. În Altar sunt reprezentate scene precum: *Maica Domnului*, *Învierea lui Lazăr*, cele două scene din *Împărțirea Sfinților Apostoli*, șaisprezece *Sfinți Ierarhi*. În turlă impresionează scena *Liturghia Cerească* cu cortegiile de Îngeri, Profeti și Apostoli și scena *Pantocrator*. În pronaos și pridvor sunt pictate scene cu sfinții din calendarul bisericesc.

Între anii 2001-2008, s-a realizat restaurarea picturii interioare originale, îndepărtându-se stratul gros de fum și praf ce o făcea aproape invizibilă,

dezvăluind scene de o frumusețe artistică deosebită, ce înobilează sufletele credincioșilor.

Turnul clopotniță de la intrarea mănăstirii a fost construit în anul 1589 de Voievodul Petru Șchiopul. Paraclisul (ce adăpostește în prezent pangarul) este construit de Mitropolitul Anastasie Crimca între anii 1626 - 1629.

Până în a doua jumătate a veacului al XVII-lea, la Mănăstirea Sf. Ioan cel Nou a fost reședința mitropoliților Moldovei. Ca la orice centru mitropolitan sau arhiepiscopal, la Suceava a funcționat o școală teologică, au existat caligrafi iscișiți, gravori în lemn și metal, dascăli de limbă română, greacă și slavă.

O dată cu reînființarea Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților (1991), Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou devine Catedrala Arhiepiscopiei.

În biserica mănăstirii se păstrează moaștele Sfântului Ioan cel Nou, martirizat în jurul anului 1332 în Cetatea Albă, din apropierea Mării Negre. Sfintele moaște au fost aduse la Suceava în 1402 (sau 1415 după alte surse istorice) de către domnitorul Alexandru cel Bun și așezate în Biserica Mirăuți din apropiere, pe atunci Catedrala Mitropolitană a Cetății de Scaun a Sucevei. În anul 1589, în timpul Voievodului Petru Șchiopul, sfintele moaște au fost mutate în Catedrala Mitropolitană Sfântul Mare Mucenic Gheorghe - construită între timp - deci în biserica actualei Mănăstiri Sf. Ioan cel Nou. Ca vas al sfințeniei, sfânt cu moaște întregi (dintre puținele din țară), Sfântul Mucenic Ioan cel Nou - "ocrotitor a toată țara Moldovei" - revarsă și astăzi multe binefaceri pentru credincioșii ce vin cu evlavie la sfintele sale moaște, în special la 24 iunie (Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul), zi ce prăznuiește mutarea moaștelor în actuala mănăstire.

Participarea noastră la Sfintele slujbe și pregătirea noastră pentru mântuire, nu sunt altceva decât chemarea spre sfințenie la care ne așteaptă Dumnezeu:

***"Sfințiți-vă pe voi înșivă și veți fi sfinți,
că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, sunt sfânt."***

(Biblia - Leviticul 20,7)

Pictură din turla bisericii, după restaurare

Răcla cu moaștele Sfântului Ioan cel Nou